

عنوان مقاله:

پراکنش تپه های ماسه بادی ایران

محل انتشار:

نشریه طبیعت ایران، دوره 6، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حمیدرضا عباسی - استادیار پژوهش، بخش تحقیقات بیابان، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ریگزارها یا رسوبات ماسه بادی نتیجه فرایند فرسایش بادی در مرحله رسوب گذاری هستند، هرچند در منطقه حمل نیز مشاهده می شوند. تهیه نقشه پراکندگی رسوبات بادی در کشور از دیدگاه فرسایش بادی، همچنین چالش ریزگردها و خسارت های ناشی از حرکت آنها دارای اهمیت است. تاکنون آمارهای مختلفی از مساحت ناهمواری های ماسه بادی کشور ارائه شده است. برای بررسی پراکنش و دیگر ویژگی های ریگزارهای کشور، همچنین تهیه پایگاه داده های مکانی با استفاده از تصاویر رقومی (Landsat، IRS و پایگاه گوگل ارث)، عکس های هوایی (سال های ۸۲-۱۳۷۲) و عملیات میدانی، نقشه جدیدی از پراکنش آنها در قلمرو ۲۰ استان کشور مشخص شد. نتایج به دست آمده نشان داد، مساحت ماسه زارهای کشور حدود ۷/۴ میلیون هکتار است که بیشترین مساحت در استان کرمان (۱۲۲۴۵۱۲ هکتار) و کمترین مساحت در استان تهران (۷۳ هکتار) قرار دارد. ریگ یلان یا لوت با ۱۴۵۸۳۲۰، ریگ جازموریان با ۵۶۶۳۲۶ و ریگ جن با ۴۷۷۸۸۰ هکتار، به ترتیب سه ریگ بزرگ کشور هستند. مقایسه نتایج این پژوهش با دو مطالعه قبلی، محمودی (۱۳۸۱) و طرح بازنگری کانونهای فرسایش بادی سازمان جنگلها و مراتع (۱۳۹۷) تفاوت هایی را در سطح ریگزارهای کشور نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

مساحت تپه های ماسه بادی، ریگ، پراکنش، اطلاعات رقومی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1890534>

